

Arrest

nr. 258 348 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2021.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 1985.

De verzoekende partij verklaart het Rijk een eerste keer te zijn binnengekomen op 8 februari 2012. Op 9 februari 2012 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 21 juni 2012 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 4 juli 2019 vraagt de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de intrekking van het statuut van subsidiaire bescherming. Op 3 januari 2020 wordt de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) uitgenodigd voor een nieuw gehoor maar de verzoekende partij komt niet opdagen. Op 20 januari 2020 neemt de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij geen beroep in.

1.3. Op 6 januari 2021 is de verzoekende partij teruggekeerd naar Afghanistan. Bij haar terugkeer in België op 11 juni 2021 wordt de verzoekende partij tegengehouden bij de grenscontrole op de luchthaven te Zaventem. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt een beslissing tot terugdrijving. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 23 juni 2021 met nummer 257 122 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.4. Op 19 november 2020 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 juli 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)". Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Naar aanleiding van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoense origine te zijn. U werd geboren in 1985 in het dorp Akhunkheil Zaywalat in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak. U bent de zoon van A. H. A. (...) (overleden in 2011) en T. B. A. (...). U heeft één jongere broer, A. W. A. (...), en ging naar school tot de negende graad. U spreekt Dari, Pashtou, een beetje Urdu en een beetje Engels. U groeide op in uw geboortedorp, tot u met uw ouders en uw broer in 2004 naar de stad Peshawar in Pakistan verhuisde. U studeerde er Engels en volgde een computeropleiding. In 2007 keerde u met uw familie terug naar uw geboortedorp, omdat de Pakistaanse overheid druk uitoefende om terug te keren naar Afghanistan. Terug thuis werkte u als kweker van appels en abrikozen in de boomgaard van uw familie.

U verklaarde dat u zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan door middel van een bericht een eerste keer werd gecontacteerd door de taliban. Omdat u Engels kende, wilden ze dat u hen hielp. Bij een tweede contact werd u geblinddoekt en meegevoerd naar een bergachtige streek. Ze herhaalden hun eis en voegden er aan toe dat u zou moeten infiltreren in het Afghaanse staatsapparaat. Op deze locatie kreeg u op een bepaald moment bezoek van de ouderlingen van uw dorp. Ze waren op de hoogte van uw ontvoering en wisten waar u werd vastgehouden, omdat iemand met een motorfiets uit uw dorp had gezien hoe u meegenomen was door de taliban en hij hen gevolgd was. De ouderlingen van uw dorp bepleitten uw vrijlating. Ze stelden dat u iemand was die neutraal was en geen vlieg kwaad zou doen. U werd hierna vrijgelaten. Het derde contact met de taliban bestond er in dat de taliban 's nachts bij uw thuis aanklopten. Omdat niemand opendeed, traptten ze de deur in. Toen u ze zag liep u naar de burens. U rende verder door de velden en ging naar het huis van een vriend, die een smokkelaar kende.

Via deze smokkelaar verliet u Afghanistan. U reisde via Iran en Turkije naar Griekenland, waar u vernam dat uw zieke vader overleden was nadat hij aangevallen was door taliban als vergelding omdat ze u niet vonden. Hierna reisde u verder naar België, waar u op 8 februari 2012 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw 'taskara' (Afghaanse identiteitskaart), een dreigbrief van de taliban, een foto van uw overleden vader, een diploma Engels, een opleidingscertificaat MS Acces, een DVD met een video-opname waarin te zien is hoe uw familie rouwt om uw vader.

Op 21 juni 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten ongeloofwaardig bleken. Rekening houdend met de toenmalige situatie in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U diende hiertegen geen beroep in.

Uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt, bleek dat u herhaaldelijk naar Afghanistan bent teruggekeerd. U werd op 5 juni 2019 tegengehouden in de luchthaven van Zaventem, waarbij werd vastgesteld dat u net uit Kabul was teruggekeerd. U was in het bezit van een Belgische verblijfstitel (A-kaart) en een Afghaans paspoort. Nazicht van uw paspoort leidde tot de vaststelling dat u reeds meerdere malen naar uw land van herkomst terugkeerde. U was daar van 23 oktober 2015 tot 12

december 2015, van 15 maart 2016 tot 14 mei 2016, van 30 juni 2017 tot 23 augustus 2017 en van 6 maart 2019 tot 5 juni 2019.

In een brief d.d. 4 juli 2019 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken het CGVS gevraagd om uw internationale beschermingsstatus te heroverwegen. Met het oog op de mogelijke heroverweging van uw beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd u op 3 januari 2020 door het CGVS uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud. U was niet naar het gehoor gekomen.

Het CGVS nam op 20 januari 2020 een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen heeft u geen beroep ingediend.

Op 11 juni 2021 werd u, komende van Afghanistan, onderworpen aan een grenscontrole. Daarbij werd vastgesteld dat u niet in het bezit was van een geldige Belgische verblijfstitel. Veertien dagen later, meer bepaald op 25 juni 2021, heeft u in het Transitcentrum 127bis in Steenokkerzeel een tweede verzoek om internationale bescherming ingediend.

U verklaart dat u vijf maanden in Kabul bent geweest, dit om uw moeder bij te staan die kanker heeft. Zij wordt verder opgevangen door uw vrouw en uw schoonfamilie. U bent op geen enkel moment in Wardak geweest omdat u daar de taliban dient te vrezen. U zegt dat zij u zeker zullen doden, ook al omdat uw schoonfamilie alsook vrienden van u werkzaam zijn voor het Afghaanse leger.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u een kopie van volgende stukken neer: een medisch attest waaruit blijkt dat uw moeder medisch behandeld werd in India, foto's van uw moeder, foto's van uw zoon, foto's van uw schoonfamilie met mensen van het leger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Wat betreft uw verklaring dat u niet naar Wardak zou kunnen terugkeren omdat de taliban u daar nog steeds dreigen te vermoorden (schriftelijke verklaring vvib, vraag 3.1), dient te worden opgemerkt dat het CGVS al op 21 juni 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus nam omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten ongeloofwaardig werden bevonden. Rekening houdend met de toenmalige situatie in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U diende hiertegen geen beroep in. Het gegeven dat u louter voortborduurde op uw eerdere verklaringen en volhoudt dat u nog steeds de taliban zou moeten vrezen, is dan ook niet ernstig en kan de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen.

U haalt voorts aan dat uw schoonfamilie en nogal wat van uw vrienden voor het Afghaanse leger zouden werken. Ook om die reden zou u groot gevaar lopen in Wardak (schriftelijke verklaring vvib, vraag 5.1, 5.2). Dit kan evenmin overtuigen. Vooreerst toont u geenszins aan dat u personen kent die voor het leger actief zijn. U legt enkele foto's neer waarop personen in burger samen met militairen te

zien zijn. Echter leveren deze foto's geen enkel bewijs voor uw verklaring dat de mensen die erop te zien zijn tot uw familiale of vriendenkring behoren. Bovendien, stel dat deze activiteiten van uw schoonfamilie en van uw vrienden niet ter discussie zouden staan, dan nog verduidelijkt u op geen enkele manier waarom deze betrokkenheid bij het Afghaanse leger nadelige gevolgen voor u zou kunnen hebben. Alleszins blijkt uit uw relaas niet dat u om deze redenen ooit persoonlijk zou zijn gevisieerd door de taliban. Uw verklaring dat de taliban het huis van uw familie (in Wardak) twee keer aanvielen toen u in Kabul was (schriftelijke verklaring vvib, vraag 3.1), wordt niet gestaafd door enig document. Daarenboven kan worden gewezen op uw persoonlijk gedrag, waaruit allerm minst een vrees voor de taliban kan worden afgeleid. Immers werd in de beslissing "opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus" vastgesteld dat u in de voorbije jaren al vier keer naar Afghanistan was teruggekeerd, samen goed voor een periode van acht maanden. U blijkt in 2021 andermaal naar Afghanistan te zijn teruggekeerd, en heeft er opnieuw vijf maanden verbleven. Het CGVS ziet niet in hoe dit allemaal te rijmen valt met uw zagezegde vrees voor de taliban. Tot slot wijst het CGVS op het laattijdige karakter van uw volgend verzoek om internationale bescherming. Pas na een verblijf van twee weken in het gesloten centrum achtte u het aangewezen de bescherming van de Belgische autoriteiten in te roepen. Ook dit ondermijnt uw beweerde vrees in ernstige mate.

Verder heeft u verklaard dat uw moeder medische problemen zou hebben, wat kan worden bevestigd door het neergelegde attest waaruit blijkt dat zij voor een onderzoek naar India ging en door de foto's van een vrouw (die uw moeder zou zijn) in een hospitaal. Echter toont u, gelet op het feit dat uw moeder blijkbaar wordt opgevangen door uw vrouw en schoonfamilie (verklaring vvib, vraag 11), allerm minst aan dat uw (meervoudige) terugkeer naar Afghanistan strikt noodzakelijk was.

Wat voorts betreft uw nood aan bescherming omwille van uw herkomst uit het district Jalrez van de provincie Wardak, kan hier worden herhaald dat artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vreemdelingenwet, wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reële risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

Zo is het mogelijk dat er niet langer een reële risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet wanneer na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus komt vast te staan dat de asielzoeker overeenkomstig artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet binnenlandse of nationale bescherming tegen ernstige schade kan genieten in een deel van het land van herkomst waar hij op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen, zich toegang toe kan verschaffen en waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

In dit opzicht dient benadrukt te worden dat u in 2012 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er in uw regio van herkomst een reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw. bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat u zich niet aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon onttrekken door zich in een ander deel van Afghanistan te vestigen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kon er toen niet redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zich in een ander deel van Afghanistan zou vestigen.

Zoals al opgemerkt in de beslissing van 20 januari 2020, doet uw regelmatige terugkeer naar Afghanistan vermoeden dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in een ander deel van Afghanistan te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Afghanistan regionaal erg verschillend zijn; dat uit dezelfde informatie blijkt dat diverse steden en districten een toevluchtsoord zijn voor tal van Afghanen die het geweld in hun regio van herkomst ontvluchten. Ondanks het feit dat u niet uw medewerking verleende bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus, kon het CGVS redelijkerwijze vermoeden dat u tijdens uw terugkeer verbleven had in Kabul waar er voor burgers actueel geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen deden het CGVS besluiten dat er onderzocht diende te worden of er in uw hoofde sprake was van een wijziging in de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu stelde het CGVS vast dat een hervestiging in Kabul zeker niet als onredelijk kon worden beschouwd. De motivering uit de beslissing van 20 januari 2020 kan hier worden overgenomen en luidt als volgt:

"Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Kabul vestigt. U bent een volwassen persoon die tot de negende graad naar school ging. U spreekt Pashtou en Dari (verklaring DVZ, 9 februari 2012, vraag 8). U studeerde een tijdje in Pakistan en behaalde er certificaten aan de English Language Academy en aan de Pro Software Development Computer Academy (verklaring DVZ, 9 februari 2012, vraag 20). Iemand met dergelijke opleiding en capaciteiten moet in staat worden geacht in Kabul werk te vinden. Meer dan waarschijnlijk heeft u tijdens uw verblijf in België opleidingen gevolgd en nuttige werkervaring opgedaan, zaken die uw zoektocht naar gepast werk in Kabul kunnen vergemakkelijken. Verder mag worden verondersteld dat u in Kabul kan rekenen op een uitgebreid netwerk. Immers blijkt uit uw facebook account Z. A. (...) dat het merendeel van uw vrienden die een locatie opgeven, verklaren in Kabul te wonen (zie informatie in het administratief dossier). Wellicht heeft u daar vrienden en familieleden die u kunnen opvangen, of die dat al gedaan hebben telkens u naar Afghanistan terugkeerde. Tot slot kan het CGVS er ook van uitgaan dat u ook enige financiële reserves heeft. Immers kon u het zich veroorloven om bijna jaarlijks enkele maanden in Afghanistan te verblijven (en er ook te huwen). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. De vaststelling dat u naar Afghanistan reisde en daar alles samen meer dan acht maanden verbleef, doet vermoeden dat u er over een familiaal netwerk beschikt. Er mag dan ook aangenomen worden dat u, die voldoende zelfstandig bleek om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat bent om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien."

U brengt heden, naar aanleiding van uw tweede verzoek, geen elementen aan die tot een andersluidende appreciatie zouden leiden. Integendeel verklaart u dat u opnieuw vijf maanden in Kabul bent geweest (schriftelijke verklaring vvib, vraag 1.2, 3.1), bij uw moeder die er door uw schoonfamilie wordt opgevangen. Uw verklaringen versterken de eerdere bevindingen van het CGVS en de redelijkheid van een hervestiging in Kabul alleen maar.

Bijgevolg dient nog onderzocht te worden of u over een veilig en toegankelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020, pag. 1-66, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale

organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6,5 miljoen inwoners heeft. In de provincie Kabul vielen er in het jaar 2019 1.563 burgerslachtoffers, een daling van 16 % in vergelijking met 2018. Volgens ACLED werden van 1 maart 2019 tot 30 juni 2020 142 veiligheidsincidenten gemeld in het district Kabul waartoe de hoofdstad behoort.

Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Zowel de taliban, inclusief het Haqqani Netwerk, als ISKP zijn er aanwezig. De aanslagen die zij tijdens de verslagperiode pleegden, kaderen nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten geviséerd door voornamelijk de Taliban, en in mindere mate door ISKP, in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Omwille van de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden, maar zonder aanwijsbaar doelwit, niet voorkomen in de stad. Sinds het najaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen en complexe aanslagen in Kabul. Deze daling zette zich verder in 2019. Hoewel er in het derde kwartaal in Kabul, net zoals in de rest van het land, een opflakking van zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen kon worden vastgesteld, werden er in laatste kwartaal van 2019, evenals in de eerste maanden van 2020 minder aanslagen gepleegd in de hoofdstad. De daling van het aantal incidenten en slachtoffers wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. Sinds het tweede kwartaal van 2020 is het geweld naar verluidt weer toegenomen. High profile aanvallen zijn evenwel minder frequent geworden, omdat de opstandelingen zijn overgeschakeld naar het uitvoeren van gerichte moorden op leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten en burgers met een bepaald profiel. Dit heeft tot gevolg dat, in vergelijking met voorgaande jaren, een groter aandeel van het geweld in de stad 'targeted killings' betreft, met minder burgerslachtoffers als gevolg. Beschietingen door moordenaars die op motorfietsen rijden, en het gebruik van (magnetische of op afstand te bedienen) IED's is de tactiek die hierbij het vaakst wordt gebruikt. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Het aantal aan ISKP toe te schrijven veiligheidsincidenten in Kabul is voorts afgenomen. De inspanningen van het ANDSF hebben de activiteiten en het vermogen van de groepering om high profile aanvallen in Kabul uit te voeren, verstoord. ISKP behoudt wel nog een operationele capaciteit in de stad Kabul.

De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De stad Kabul wordt in de EASO Guidance Note van december 2020 bestempeld als een stad waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de stad Kabul is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Een verzoeker dient derhalve individuele elementen aan te brengen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de stad Kabul willekeurig geweld kent, doch dat er niet kan gesteld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het

slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 57/6/2, §3 *juncto* 48/4, §2, c en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.1.1. Nadat de verzoekende partij de door haar ingeroepen artikelen geciteerd heeft, en deze kort toelicht, betoogt de verzoekende partij dat er wel nieuwe elementen voorhanden zijn, namelijk haar verblijf in Kaboel de familierelaties en de meest recente ontwikkelingen in Afghanistan sedert de beslissing dat de militairen van de Verenigde Staten en de coalitie Afghanistan gaan verlaten. De verzoekende partij stelt dat: *"Het gewapend conflict is een volatiel gebeuren. Dit wordt onweerlegbaar aangetoond door de documenten in het administratief dossier en deze die verzoekende partij als bijlagen bij onderhavig verzoekschrift neerlegt en waarop verwerende partij bij e-mail van de raadsman van verzoekende partij werd gewezen (cf. stuk nr. 9).*

De bronnen waarop verwerende partij zich voor haar bestreden beslissing steunt en naar verwijst en die zij aan het administratief dossier toevoegt (cf. stuk nr. 4 d.d. 14 januari 2021) of in de bestreden beslissing naar verwijst (d.d. september 2020) zijn in het licht van de laatste ontwikkelingen in juni en juli 2021 kennelijk achterhaald. Uit de stukken nrs. 6, 7, 8 en 9 blijkt op gedocumenteerde wijze dat de provincie van Maldan Wardak opnieuw onder controle van de Taliban komt (cf. stuk nr. 8 d.d. 5 juli 2021), de opmars van de Taliban over het hele land gebeurt (cf. de stukken nrs. 6 en 8) de eerste provinciehoofdstad viel (cf. stuk nr. 8) en de hoofdstad Kabul onder belegering geraakt (cf. stuk nr. 6) terwijl massa's burgers omwille van de onveiligheid IDP worden of het land massaal verlaten (cf. de stukken nrs. 6 en 8). Wie met de USA militairen en coalitie samenwerkte of de overheid werkte zoals de militairen en hun familieleden zullen hierbij niet worden gespaard (cf. stuk nr. 7) . Het weze herinnert dat de terminaal zieke moeder van verzoekende partij bij haar schoonfamilie woont.

Verzoekende partij (cf. paspoortfoto, stuk nr. 4) is de schoonzoon van een hoge militair (cf. huwelijksfoto's, stuk nr. 4) die wel degelijk een hoog profiel heeft (cf verklaringen, stuk nr. 3, antwoorden op vragen nrs. 1.1. en 3.1. van de Verklaring volgend verzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken). Het motief dat verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden heeft is irrelevant evenals de vaststelling dat verzoekende partij in 2012 geen vluchtelingenstatus werd toegekend omdat de verhaalelementen van toen ongeloofwaardig werden bevonden.

Het motief is niet ernstig.

Het valt niet redelijkerwijze in te zien hoe de beoordeling van ongeloofwaardigheid uit de eerste asielaanvraag zouden kunnen doorwerken op de nieuwe elementen zijnde de recentste ontwikkelingen en toegenomen onveiligheid in het algemeen (cf. de stukken nrs. 6,7 en 8) en in het bijzonder voor verzoekende partij omwille van haar familieband uit het huwelijk dat dateert van lang naar de beslissing tot internationale bescherming van 2012 (cf. de stukken nrs. 3 en 7) en daardoor overeenkomstig de meest recente algemene en bijzonder informatie die gekend en relevant is voor het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in de zin van artikel 48/6, § 4, c) voormelde Immigratiewet van 15 december 1980, meer kans loopt om te worden gevisieerd.

De veiligheidssituatie of het intern vluchtalternatief dat verwerende partij uit haar bronnen van september 2020 en februari 2021 afleest zijn dit kennelijk niet langer in het licht van de meest recente informatie (cf. de stukken nrs. 6,7 en 8) en de actuele situatie noopt opnieuw tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Kabul is daarmee gelet op de bedreiging door belegering en het verhoogde profiel van verzoekende partij zoals besproken, niet langer een intern vluchtalternatief voor verzoekende partij .

De motieven zijn niet ernstig.

De ingeroepen motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen."

2.1.2. Verder stelt de verzoekende partij dat: "Door verzoekende partij niet te interactief te horen maar zich te beperken tot een eenmalige schriftelijke verklaring werd verzoekende partij niet de gelegenheid gegeven om de nodige tegenspraak te kunnen voeren en bijkomende overtuigingsstukken van haar nieuwe elementen neer te leggen.

Hiermee heeft verwerende partij zich niet behoedt voor een verkeerd beeld van de feiten die haar appreciatie kon beïnvloeden dat wil zeggen van de nadelige beslissing kon afhouden (RVS 21 juni 1999, nr. 81.126, § 4.1)."

2.2. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een foto neer. Het betreft de foto waarnaar in de inhoudstafel onder punt 4 verwezen wordt.

3.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°,

2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de formulering van artikel 40 van richtlijn 2013/32 geen verduidelijking van het begrip “nieuwe elementen of bevindingen” ter staving van een volgend verzoek bevat.

Bijgevolg is de Raad gehouden tot een richtlijnconforme uitlegging van deze nationale wetsbepaling. De Raad dient in het kader hiervan tevens rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie reeds aan bepalingen van het betrokken Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, Küçükdeveci, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, Kühne en Heitz, par. 21).

In het arrest van 10 juni 2021 in de zaak c- 921/19 zet het Hof van Justitie uiteen dat artikel 40, leden 2 en 3 van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Daarenboven omvat de eerste stap eveneens twee fasen, waarbij in elk fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht. Aldus bepaalt artikel 40, lid 2 van richtlijn 2013/32 in de eerste fase dat, om krachtens artikel 33, lid 2, onder d) een beslissing over de ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming te nemen, een volgend verzoek eerst aan een voorafgaand onderzoek wordt onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd in verband met de behandeling van de vraag of hij krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Het Hof preciseert dat slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn. In deze fase wordt dan nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet. Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward. Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of bevindingen in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet, beperkt dient te blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

In haar huidig verzoek om internationale bescherming geeft de verzoekende partij aan dat ze gedurende vijf maanden in Afghanistan verbleven heeft. Aldaar heeft ze voor haar moeder gezorgd die kanker heeft en bij de familie van haar echtgenote verblijft in Kaboel. Voorts deelt de verzoekende partij mee dat ze schoonfamilie heeft in het leger. Op 28 juni 2021 stuurt de advocaat van de verzoekende partij een emailbericht naar de verwerende partij waar ze stelt dat het gewapende conflict opnieuw is losgebarsten in Afghanistan sinds de Verenigde Staten en de coalitie hebben meegedeeld dat ze Afghanistan verlaten. De advocaat geeft verder aan dat de taliban op korte termijn vele gebieden heroverd hebben en dat Kaboel wordt belegerd. Verder wordt er ook een krantenartikel bijgebracht.

In haar verzoekschrift betoogt de verzoekende partij dat ze weldegelijk nieuwe elementen bijgebracht heeft en dat de bronnen waarvan de verwerende partij gebruik maakt in het licht van de laatste ontwikkelingen kennelijk achterhaald zijn.

Na lezing van het administratief dossier blijkt inderdaad dat de verzoekende partij bij haar eerste verzoek om internationale bescherming geen melding gemaakt heeft van schoonfamilie die bij het leger actief is. De verzoekende partij was toen ook niet getrouwd. In het verzoekschrift wordt aangegeven dat haar huwelijk dateert van lang na de beslissing tot weigering van internationale bescherming van 2012. Bij het invullen van een schriftelijke vragenlijst in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming, geeft de verzoekende partij aan dat ze familie heeft die voor het leger en de politie werken. Hierbij preciseert de verzoekende partij dat haar schoonvader voor het leger werkt. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat haar schoonvader een hoge functie binnen het Afghaanse leger heeft. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing gesteld dat: *"Vooreerst toont u geenszins aan dat u personen kent die voor het leger actief zijn. U legt enkele foto's neer waarop personen in burger samen met militairen te zien zijn. Echter leveren deze foto's geen enkel bewijs voor uw verklaring dat de mensen die erop te zien zijn tot uw familiale of vriendenkring behoren."* Echter blijkt uit de schriftelijke vragenlijst dat er geen bijkomende vragen over de activiteiten, de functie en de graad van haar schoonvader gevraagd werden. De verzoekende partij verwijst ook naar foto's die ze bijbrengt om het profiel van haar schoonvader te staven. Omtrent deze foto's werd voor het nemen van de bestreden beslissing geen bijkomende vragen gesteld. Daarenboven blijkt uit de vertaling van het document dat door de verzoekende partij ingevuld werd niet dat werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen op deze vragenlijst na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij werd gewezen op het feit dat het

essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds bij het invullen van deze vragenlijst aan te geven.

Verder wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat: *“Bovendien, stel dat deze activiteiten van uw schoonfamilie en van uw vrienden niet ter discussie zouden staan, dan nog verduidelijkt u op geen enkele manier waarom deze betrokkenheid bij het Afghaanse leger nadelige gevolgen voor u zou kunnen hebben. Alleszins blijkt uit uw relaas niet dat u om deze redenen ooit persoonlijk zou zijn gevisieerd door de taliban. Uw verklaring dat de taliban het huis van uw familie (in Wardak) twee keer aanvielen toen u in Kabul was (schriftelijke verklaring vvib, vraag 3.1), wordt niet gestaafd door enig document.”* Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij de aanval op haar familie niet staft door enig document. In dit verband dient er vastgesteld te worden dat aan de verzoekende partij evenmin bijkomende vragen over deze aanvallen gesteld werden. Doordat er geen bijkomende vragen gesteld werden, kan de Raad niet nagaan of de verklaringen van de verzoekende partij samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek. Dit knelt des te meer omdat zowel uit de UNHCR guidelines van 19 april 2016 waarnaar de EASO COI van september 2020 onder meer verwijst blijkt dat een persoon die gelinkt is met of die beschouwd wordt als een persoon die steun verleent aan de overheid en/of de internationale gemeenschap, met inbegrip van de internationale militaire strijdkrachten, nood kan hebben aan internationale bescherming op basis van een (toegeschreven) politieke overtuiging of andere relevante grond, daar de overheid in het algemeen in de onmogelijkheid is om hen te beschermen van een dergelijke vervolging. Gelet op de ontwikkelingen in Afghanistan kan zich de vraag gesteld worden of familieleden van personen die een dergelijk profiel hebben ook mogelijk gevaar lopen op vervolging, zoals de verzoekende partij eveneens betoogt. Uit voormelde rapport van UNHCR blijkt dat UNHCR een individualiseringsvereiste hanteert voor voormelde risicoprofielen. In de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoekende partij worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moet rekening worden gehouden met de persoonlijke en concrete omstandigheden. Bijgevolg moet eerst uitgeklaard worden of de verzoekende partij daadwerkelijk schoonfamilie heeft die bij het leger tewerkgesteld is. Indien dit het geval zou zijn moet vervolgens onderzocht worden of de verzoekende partij een risico op vervolging loopt omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging of andere relevante grond. Het gegeven dat de verzoekende partij in het verleden niet vervolgd werd, kan een indicatie zijn dat geen redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de verzoekende partij worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, doch is dit niet voldoende. Er moet immers op basis van actuele landeninformatie een toekomstgerichte beoordeling gemaakt worden van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat de verzoekende partij wordt blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst.

In het verzoekschrift betoogt de verzoekende partij verder dat de bronnen waarop de bestreden beslissing steunt in het licht van de laatste ontwikkelingen in Afghanistan kennelijk achterhaald zijn. Ter terechtzitting geeft de verwerende partij aan dat op 5 juli 2021 een nieuwe COI focus omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan gepubliceerd werd. Dit is de dag dat de bestreden beslissing genomen werd, doch werd de nieuwe COI ook niet ter terechtzitting neergelegd. De verwerende partij betoogt ter terechtzitting dat de veiligheidssituatie in Kaboel ongewijzigd gebleven is. Nu de nieuwe COI focus over Afghanistan zich noch in het rechtsplegingsdossier bevindt, noch ter terechtzitting werd neergelegd en de Raad geen onderzoeksbevoegdheid bezit, kan de Raad niet nagaan of het standpunt van verwerende partij ter terechtzitting dat de veiligheidssituatie in Kaboel ongewijzigd is gebleven, steun vindt in deze COI focus. Evenmin heeft de Raad de mogelijkheid om op grond van deze actuele informatie, die hem niet ter beschikking wordt gesteld, zich uit te spreken over de vraag of de bijgebrachte elementen de kans aanzienlijk groter maken op een actuele vrees voor vervolging of op een reëel risico op ernstige schade.

Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat *in casu* het beperkte onderzoek zoals hoger weergegeven niet volstaat om heden te besluiten dat de door de verzoekende partij bijgebrachte elementen in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming de kans niet aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt en bijgevolg geen onderzoek ten gronde rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 juli 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS